

Kommissionens Betænkning er jo tilstillet Rigsdagen forrige Efteraar, og den har for saa vidt for jernbaneinteresserede været Adgang til at sætte sig ind i den og se nærmere paa, hvad det drejede sig om. Jeg tror, at det har sin store Betydning, at dette Lovforslag fremmes og fremmes meget hurtigt, ogsaa af Hensyn til Statskassens Tarv. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Kommissionens Medlemmer i nogle Slutningsbemærkninger har henpeget paa, hvad der ogsaa fremgaar af Forslaget, at der skal eksproprieres nogle Arealer, for at Forslaget kan føres igennem, men jo længere Tid, der gaar hen, inden dette sker, des dyrere bliver det antageligt; der er endda antydnet den Mulighed, at disse private Arealer vil blive bebygget i den nærmeste Tid. Tilmeld er den Retning, der er givet den paagældende Bane, faktisk forudsat ved Afgørelser, der ligger langt tilbage, en Del af Retningslinierne er, saa vidt jeg erindrer, afstukket i 1904 og ordnet samtidig med, at de øvrige Banegaardsforhold blev ordnet. Da var dette Projekt som en Del af Baneordningen ligeledes planlagt. Nu er det forandret lidt, men i det store og hele er der stillet Arealer til Raadighed for Staten til dets Gennemførelse med Undtagelse af enkelte Strækninger, som skal eksproprieres. Derfor tror jeg, at turde sige, at der maaske i denne Tid passerer gennem Rigsdagen og vedtages Ting, som er mindre gennemarbejdede, end det foreliggende Lovforslag er. Den højtærede Minister har vel ogsaa nok haft Ret i den Forudsætning, at det neppe nytter at komme til Forhandling med Kommunerne om deres Bidrag, forinden man ved, hvad der ligger paa Bordet, og hvad det er, man kan faa. Jeg forudsætter, at Kommunerne neppe vil afgive en bestemt Erklæring om dette Tilskuds Størrelse, før de kender den af Rigsdagen vedtagne Ordning. Nu er der to Ting, som er afhængige af hinanden. Hvis Rigsdagen vedtager Lovforslaget, ved man altsaa, at det er det, som Kommunernes delegerede i Forbindelse med Embedsmændene selv har antaget som brugeligt, naar ikke noget bedre kan skaffes til Veje, og naar Rigsdagen har vedtaget det, givet det sin Sanktion, saa staar altsaa Sagen for Kommunerne, om de kan komme til Rette med den højtærede Minister om Tilskuddets Størrelse. Jeg erkender, at det forekommer mig, at den Deling, som Statens Repræsentanter i Udvalget har forudsat skulde finde Sted, var noget for haard overfor de paagældende Kommuner,

men naar de ogsaa har ønsket, som jeg har forstaaet det fra Regeringens Side, at Lovforslaget skulde fremmes og fremmes meget hurtigt, saa har Motivet jo ogsaa været det, at man her igennem vilde bidrage til at afhjælpe Mangel paa Arbejde ved at sætte dette store Jordarbejde i Gang. Fuldføres kan det jo ikke under de forhaandenværende Omstændigheder, men en meget stor Del af Arbejdet kan fuldføres, hvortil der haves Materiale. Og netop fordi det er en af Begrundelserne til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, vil jeg naturligvis i Tilslutning til, hvad den ærede Taler sagde, som særlig repræsenterer Frederiksberg (Godskesen), sige, at en fornuftig Deling maa findes, men Hensyn til den tilstedeværende Mangel paa Arbejde vil antagelig stemme de forhandlende Parter mildt overfor hinanden, saa det forholdsvis hurtigt lykkes at finde det økonomiske Grundlag, paa hvilket Foretagendet skal nyde Fremme. Derfor vil jeg, som sagt, anbefale Sagen til hurtig Fremme. Den har, som det ærede sidste Medlem sagde, overordentlig stor Betydning for den Del af de to Kommuner, som udvikler sig derude, og som antagelig i den nærmest kommende Tid vil blive meget stærkt bebygget. Der disponeres over Grunde i vidtstrakt Maalestok, og derfor gælder det om at træffe en Afgørelse paa dette Punkt, saaledes at der ikke foregribes noget, og saaledes, at det kan vise sig at være heldigt for Fremtiden.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing-Jørgensen*): Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) henviste til de Udtalelser, jeg fremførte ved Fremsættelsen af Lovforslaget, og som unægtelig ikke gik ud paa, at jeg kunde vente, at det kunde lykkes at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling; medens jeg dog lagde megen Vægt paa, at Gennemførelsen kunde ske saa hurtigt som paa nogen Maade muligt. Nu har det under Forhandlingerne i Folketinget vist sig, at man er stemt for at gennemføre Lovforslaget i denne Samling, og det siger sig selv, at det er saa langt fra, at jeg har noget derimod, at jeg tværtimod i høj Grad har maattet paaskønne, at man har villet vise denne Forstaaelse af Lovforslagets Betydning. Naar det ærede Medlem mener, at man burde have Tid og Lejlighed til at se noget nærmere paa Lovforslagets Indhold, kan jeg naturligvis ikke modsige ham, men jeg maa dog her gøre opmærksom paa, at det, som her foreslaas, er en